

Askart – Ingrid Forfang

Det var Stig Pettersson, som talade om att Askart hade utställning i Asks gamla skola över sommaren. Sommaren vi då var inne i var sommaren år 2016. Jag hade aldrig hört talas om att det fanns konstnärer i den stora skolan alldeles bredvid kyrkan i Ask. Det känns mer och mer som om det vore konstnärer och andra konstförvanter i hela röstängsområdet. Och jag går omkring och tror att jag har koll men det har jag ju inte. Den första jag träffade i konstnärsparet var Ingrid, hustrun, trebarnsmor i en familj om mamma, pappa och barn. Båda makarna, Ingrid och Orion, är konstnärer med konststudierna främst vid konstakademien i Antwerpen. De är båda i hela sin verksamhet ytterst internationella och deras resor till andra länder har inneburit många kontakter och givit ett omfattande kontaktnät.

Jag träffade Ingrid först och kunde inte annat än att klaga över att jag inte tidigare upptäckt hennes konstnärsskap. 16 år i Ask några kilometer bort från Röstänga. "Varför har jag inte sett en enda utställning", var min fråga. "Jag har alla mina kunder i Stavanger, jag ställer inte ut här." Eftersom Ingrid är norska blev jag inte riktigt förvånad. Men hennes make då?

Det har gått några månader. Jag har gjort annat. Det är Allhelgonahelg. Stig tycker att det är för många och för mycket röstängakonstnärer i mina texter och uppmanade mig att kolla vad Orion har för sig. Han är från Lomma och borde inte vara långt borta. Jooho, han är långt borta, han har en utställning just nu i Sandnes i Norge. Så står det om Sandnes

(68 853 invånare 2012) är grannstad till Stavanger och bildar tillsammans med kommunerna Stavanger, Randberg och Sola regionen Nord-Jaeren. Punkt och slut och hämtat från Sjöväderrapporten Jaeren och Lista. På allmän uppmaning har jag blivit tillsagd att inte skriva om konstnärsparet i Asks skola som ett par utan som två individuella konstnärer. Det är inte så enkelt i detta fall.

Utgångspunkten blir i alla fall utställningen i Ask under juli månad i år. Många skolor har har ju de senaste åren övergått till konstnärskoeden och naturligtvis har skolsalarna blivit utställningslokal för respektive konstnär. Dessutom har ju gymnastiksalen vid ett seminarium i Lund blivit salen som den franska samlingsvisas i vid Skissernas museum i Lund. Så traditionen finns.

Det var inte enbart tavelkonst. Det fanns en installation. Jag har nämligen sett att Ingrid samlade på dockor. Det verkar som om hon gjort det längre än de fem år jag har haft koll över via nätet Jag trodde att det skulle bli en massa dockor hopklistrade och sprutmålade men det var det inte alls. Utlagda på en stor yta men tätt lagda låg hela dockor och dockdelar med kanske enbart bål, huvud, bål med huvud, ben, armar och i den färg leksaksdockor har. Mycket effektivt. Till detta kommer en rad reliefer i andra småtavlor.

Det finns också en annan sida av Ingrid Forfangs konst. I den bygger bilderna ofta på en minnesbild, en bild eller ett stilleben, som när

verket är färdigt finns i en knappast skönjbar skugga, med ett oftast monokromt överdrag, lasering, i flera skickt. Det färdiga kostverket kan vara såväl originalverk som grafiska bilder. För mig ger detta närmast ett surrealistiskt intryck. Men på ett alldeles eget sätt. Kanske att detta inslag i Ingrid Forfangs konst kommer från en utställning i galleri Sult i Stavanger år 2003. Den utställningen var väldigt speciell för väldigt många. Ingrid accepterade nämligen inte att andra än kvinnor gick in i en speciell visningsal. När en kvinna då alldeles hän-

Ingrid Forfangs installation men leksaksdockor.

"Dance with me", 140 x 190 cm, oljemålning.

förd bestämde att köpa en viss tavla från detta rum blev det naturligtvis kontroverser med äkta makar. Och kul är det naturligtvis. Och väsen blev det.

Den där utställningen år 2003 hette "Kvinnors styrke – et skjult bilde". Min fru Anita, föreningssekreteraren, och jag hade en jobbig helg när vi skulle finna en rimlig översättning av utställningsnamnet till svenska. Vi visste båda att norskans skjult betyder dold på svenska. Men "Kvinnors Styrka – en dold bild". Kvinnors styrka är helt enkelt verklig. Då blev alla synonymerna; oklar, grumlig, förborgad, undanskymd, oskarp helt oanvändbara översättningar. Efter ett halvt dygn kom ett förslag från Anita "Kvinnors bilder – en dold berättelse". Dold fick synonymerna gömd, glömd, undängömd. Detta åstadkommer Ingrid genom att lasera i flera lager. I datorn. Håll i mig. Jag som knappt kan få till bokstäver på skärmen. Detta är en del av hennes skapande, hon är en målare i grunden. Det finns gott om bilder på nätet. Googla på Askart eller Ingrid Forfang, så får man faktiskt fina konstupplevelser.

Och för Ingrid blir det att retroaktivt ändra utställningsnamnet till "Kvinnors Styrka – en dold berättelse".

Tar denna notis slut här? Det gör den inte alls. Vid ett möte mitt i Stigs redigeringsarbete lyckades jag fatta ytterligare intressanta sidor av Ingrids konstnärsskap. Orion var med hela

tiden. Utan någon dokumentation. Jag har inte ens inspelning av vad som sades. Inte en filmsnutt ens. Det kommer från konstnärerna och jag tror mig veta att vi snart får filsekvenser på en speciell hemsida. Jag vill återkomma till detta. Alla konstnärer nu för tiden är ju duktiga fotografer. Stig har ett styft jobb att välja ut och placera bilderna, som kommit till hans dator, på rätt ställe i texten. Den stora grejen fram till jul är deras 20 års jubileum från konstakademien i Antwerpen. De gick båda ut därifrån i julmånaden 1996. Detta skall speciellt firas ihop med studiekamraterna i gruppen October Octopus. Den studentgruppen hade 9 medlemmar och hade 8 olika språk, som modernmål. I en traditionell och mycket konservativ kunglig konstakademi gick ju inte detta för sig utan det blev att hyra en egen lokal på stan. Konstverket är ju inte färdiga så länge man är student. Detta på 1990-talet är naturligtvis en omöjlighet. Hundra år tidigare gjorde ju Anders Zorn, Carl Larsson och de andra samma gemensamma sak på konstakademien i Stockholm. Det är inte konstigt att medlemmarna i October Octopus lät höra talas om sig. Och

Foto av Ingrid Forfang när hon målar på en 4 kvadratmeter stor duk. Är det mannen en ny inriktning i hennes konstnärsskap?

Samtliga bilder i denna artikel kommer från konstnärerna.

att Röstångabygden kan dra nytta av detta förhållande. Precis som vi tidigare har dragit nytta av Liliusarna på Tibbaröd och paret Hall i Stockamöllan. Liksom alla solokonsstnärerna i bygden. Det är inte att undra på att Röstångabygden har fler konstnärer per kapita är vad New York, Paris och Berlin har gemensamt per kapita.

Och under våren skall båda makarna delta i Konstrundan. Det blir för första gången. Och kanske det dolda kommer fram och att inriktningen något förändras. Det skall bli spännande och det skall bli spännande att bättre förstå Ori-
ons konst i nästa nummer av tidskriften.

Sven Ockborn
